

NEWSLETTER

toukokuu 2006

Kesä tuli sitten yhdessä rymäyksessä ja saimme maistaa jopa jo hellettä. Vihreä heinä on työntynyt vielä hetki sitten lumen peitossa olleesta maasta vetäen kuin magneetti hevosten turpia nuuhkimaan ja maistelemaan tuota herkkua. Niinpä maneesille kävely voi olla hankalaa kun tienpientareet helottaa kirkkaan vihreänä ja hevosilla talven mittainen kaipuu siihen.

Pian alkaa kesälomat, mutta tunnit jatkuvat normaalisti. Ehkä jotain ryhmiä joudutaan yhdistelemään ratsastajien kesälomailun takia.

Kuukauden ratsastaja: Aini

Ratsastavia nuoria naisia edustava Aini on säännöllinen harrastaja. Aina kaikki ei suju kuin tanssi mutta sitkeästi Aini on jaksanut harjoitella ja pystyy jo menemään myös vaativimmillakin hevosillamme helposti.

Kuva: Aini

Miten pitkää olet jo ratsastellut?

Täällä 2 vuotta ja sitä ennen n. pari vuotta, mutta siinä oli myös taukoja.

Mikä on mukavinta ratsastuksessa?

Saa tehdä töitä hevosten kanssa, myös kouluratsastus on mukavaa

Entä mikä tuntuu haastavimmalta?

Oikea istunta, tuntuu että olen aina hieman etukenossa varsinkin harjoitusravissa

Minkälaisia tavoitteita sinulla on harrastuksellesi?

Ehkä jonkin koulumerkin suorittaminen

Sitten vakiokysymys: lempihevosesi?

Vili on, mutta myös Veera tuntuu mukavalta.

Pysähtyminen

Pysähtymisenhän on järjestyksessä toinen asia joka alkaville ratsastajille opetetaan, ensimmäinen on tietty miten hevosen saa liikkumaan.

Eli jokainenhan osaa pysäyttää hevosen ja vasta-alkajille riittää kun hevosen saa jollain konstia seisauttamaan. Mutta miten se sitten loppujen lopuksi tehdään oikein?

Kaikessa ratsastuksessa ajatellaan aina eteenpäin, ja niin pysähdyksessäkin. Pysähdyksessä hevosen tulee seistä paikallaan, etujalat vierekkäin ja takajalat samoin hyvin alla ja vierekkäin. Näin hevonen seisoo tasapainossa ja on pääsee taas sujuvasti liikkeelle pyydetessä.

Kuva: Näin hätäseen ei tarvi pysähtyä

Pysähtyminen suoritetaan siten, että ratsastaja syventää hieman istuntaansa (=suoristaudutaan hivenen normaaliratsastajalla), pohkeet kevyesti tukee hevosta ja ohjilla pidätetään. Pidätteeksi riittää useimmiten vain käsien "lukitseminen" varsinaisesti ei tarvitse vetää ohjasta, koska kun istunta ja pohkeet pyytävät hevosta eteen tulee hevonen kuulainta vasten ja jos se on hyvällä

tuntumalla ratsastettu, niin tämä riittää hevosen hevoselleen tulevasta pysähdyksestä valmistelevalle pidätteellä eli puolipidätteellä.

Ratsastajan tulee huolehtia, että istuu tasan keskellä paino yhtä paljon molemmilla kankuilla (istuinluilla jos hienosti sanotaan). Tällöin hevonen tulee pysähdykseen tasan ja ottaa takajalat alleen. Pysähdyksen tulee olla joustava ja ryhdikäs, hevonen ei saa töksähtää paikalleen kuin maahan pudotettu säkki. Joustavuuteen vaikuttaa se, että ratsastaja osaa antaa myöden ajoissa, eli myötääminen voidaan aloittaa jo ennen kuin hevonen on kokonaan pysähtynyt.

Jos hevonen ei pysähdy, ei pidä jäädä roikkumaan samaan pidätteeseen, Monesti näkee että ratsastaja heittäytyy kunnon takanojaan ja kiskoo kuin köydenvetokilpailuissa, ja vaikka kuolain onkin hevosen suussa, on se silti meitä vahvempi eli tämä kisa hävitään.

Sen sijaan jos ensimmäinen pidäte ei toimi, pieni myötäys ja uusitaan pidäte. Ja kun hevonen tottelee sekä pysähtyy, niin sitä on syytä kiittää. Näin se seuraavaan pysähdykseen jo todennäköisesti on parempi ja pysähtyy vähemmällä pidätteillä ja lopulta ensimmäiseen. Ja jos ei pari harjoituskertaa tepsii, niin kokeile sata ja alat saada tuloksia.

Kun hevonen seisoo, ei tule myödätä ohjilla niin paljon että tuntuma katoaa. Tällöin hevonen nopeasti alkaa kuikuilla ympärilleen, eli ei keskity ratsastajaan ja seuraavaan asiaan vaan enempi siihen mitä kaverit puuhaa.

Muista myös että jos olet käyttänyt puolituntia pysähdyksen harjoitteluun ja hevonen on alkanut toimia kuin enkeli, et saa tehdä taas brutaalia äkkipysähdystä kiskoan ohjista kun jalustin putoaa tai tulee kuuma ja haluat äkkiä riisua takin. Sillä tavalla kumoat tehokkaasti kaiken työstämäsi. Säilytä johdonmukaisuus ja toimi koko ajan samanlailla.

pysäyttämiseksi. Hyvä ratsastaja kertoo Pysähtymisharjoittelulla saadaan ohjille painava hevonen taas kevyeksi, kuuntelematon hevonen kuuntelevaksi, eli se on erittäin tehokas harjoite.

Lyylin ensimmäisiä ulkokisoja

Toukokuun ensimmäisenä viikonloppuna Lyyli kävi kokeilemassa miltä tuntuu kilpailla oikeissa kilpailuissa.

Lauantaina se hyppäsi aluekisoissa Tuusulassa 80 cm luokan, ja menikin mainiosti virheittä. Ulkona sen oli helpompi hypätä, kun se kykeni näkemään samaan aikaan muita hevosia.

Sunnuntaina jatkettiin kansallisissa Noviisi-sarjakilpailun osakilpailussa 90 cm-luokassa. Lyyli oli selvästi hieman jo väsynyt lauantain jälkeen. Ja kun Jukka teki virheen esteelle lähestymisessä, niin yksi este putosi alas. No, 4 virhepistettä ei ole kauhean huono tulos, mutta harmitti kuitenkin.

Lyyliä oli kilpailuissa hoitamassa Ingrid Öhberg.

Riihimäellä 25.5. Lyyli sitten meni Noviisisarjan osakilpailun hienosti puhtaalla radalla jättäen sen verran ilmaa esteiden ja itsensä väliin että pudotamisesta ei ollut pelkoa. Ja sai myös siis palkintosarakkeensa auki. Tärkeintä oli kuitenkin että se kvaalautui syksyllä pidettävään noviisisarjan finaaliin.

Kilpailu: Keksi nimi varsalle

Kuka keksii parhaan nimen pikkuveijarille. Nimen tulee olla kaksiosainen ja jälkimmäinen osa on Perrier.

Varsan isähän on täysveriori Hopalong Cassidy, josta tietoja ja paljon kuvia muuten mm.

www.sukuposti.net

Pidätämme itsellämme oikeuden soveltaa ja tai yhdistellä ehdotetuista nimistä mieleinen tai olla hyväksymättä mitään ehdotetuista.

Palkintokin on varattu parhaaksi valitulle nimiehdotukselle.

Kuva: Lyyli esteellä (foto: Juuli)

Kuukauden hevonen: "Millin varsa" Perrier

Vielä nimetön pikku orivarsa syntyi 17.5. n. klo. 02 yöllä. Millihän on näyttänyt jo monta viikkoa siltä, että varsa voi tulla millä hetkellä hyvänsä. Silti Milli pääsi yllättämään, allekirjoittanut on jo pari viikko viettänyt yöt sohvalla torkkuen, johon meillä näkyy valvontamonitori. Yöllä klo 00.20 ei näyttänyt olevan tapahtumassa "tänäkään yönä mitään" joten päätin vähän nukkua. Kun klo 2 heräsin niin Milli jo täyttä päätä nuoli varsaa kuivaksi. Joten parin viikon valvomisesta huolimatta kuorsasin juuri H-hetkellä untenmailla.

Laskettu päivä oli 6.5. joten vanha sääntö piti taas, myöhässä oleva varsa on useimmiten orivarsa. Väriltään se on vaalean ruskea, iso tähti ja vähän sukkaa muutamassa jalassa. Lopullinen väri tulee olemaan kimo eli myöhemmin valkoinen kuten Millikin.

Varsa oli kovin ponteva ja alkoi heti koettaa pystyyn ja alle tunnissa se se jo seisoj nojaten otsa tukevasti seinää vasten, josta sai mukavasti lisätukea. Ja parissa tunnissa se jo löysi myös Millin nisille ja sai hyvät hörpyt tukevaa maitoa. Ensijuominen on erittäin tärkeää näille pikkuvarsoille, koska vasta sen myötä ne saavat vasta-aineita ulkomaailman pöpöille.

Seuraavana aamupäivänä Milli-äiti ja uusi vauva otettiin sitten jo ulkoilmaan hieman jaloittelemaan samalla kun karsina siivottiin.

Nyt sitten alkaa kova nimen keksiminen.

Vasen kuva: 2 h ikäisenä liikkuminen kävi jo hyvin

Oikea kuva: n. 10 h ikäisenä ensi kertaa ulkona

Terveisin

www.perriertalli.fi